दिक्, दिग् v. दिश्.

दिग्ध v. दिह्.

दिग्वासस् (plagas pro veste habens, *BAH.* e दिश् et वासस् *n.* vestis) nudus. N. 9. 15.

दिति *f.* una *Kasyapi* uxorum, *Asurorum* mater. RAM. I. 37. 1.

दित्स् *Desid. radicis* दा.

दित्सु (a praec. s. उ) dandi cupidus, dare volens. SU. 4. 23.

दिदृक्ष् *Desid. radicis* दृश्.

दिदृक्षा *f.* (a praec. s. आ) cupido videndi. N. 21. 16. SA. 6. 8.

दिदृक्षु (a दिदृक्ष् s. उ) videndi cupidus, videre desiderans, *c. acc.* SA. 5. 109.

दिन *m. n.* (a Lassenio apte e दिवन ejectâ syllabâ व explicatur, v. दिवन्) dies. RAM. I. 28. 8. GHAT. 21. (Lith. *diena* f. dies, slav. *denj* m. id.; cf. lat. *peren-dinus, peren-dinatio,* quorum pars prior ad पर् pertinet. Cum Pottio (II. 148.) huc trahimus goth. *sin-teins,* Them. *sinteina* quotidianus; *sin* = सम्.)

दिनान्त *m.* (e praec. et अन्त finis) vesper. RITU-S. 1. 1.

दिनावसान *n.* (e दिन et अवसान finis) *id.* RAGH. 2. 45.

दिन्व् 1. *P.* (प्रीतौ; scribitur दिव्, gr. 110[a].) diligere, gaudēre, exhilarare; *cf.* जिन्व्.

1. दिम्भ् 10. *P.* (नोदे, scribitur दिभ्, gr. 110[a]. mittere); *cf.* दम्भ् et 1. दभ्.

2. दिम्भ् 10. *A.* (सङ्घाते) coacervare.

1. दिव् 4. *P.* दीव्यामि (gr. 332.), *Part. pass.* द्यूत, *praet. mltf.* अदेविषम् 1) splendere (v. 3. दिव्, दिव, दिवन्, दिवस् et cf. दीप्). 2) ludere. N. 7. 4.: एहि दीव्य नलेन वै. *C. instr. rei, de quâ luditur,* MAH. 2. 261.: एतद् राजन् मम धनन् तेन दीव्याम्य् अहन् त्वया. *C. dat. rei,* MAH. 1. 1192.: एहि सार्धम् मया दीव्य दासीभावाय भामिनि; 2. 2468.: पुनर् दीव्याम भद्रन् ते वनवासाय पाण्डवैः. — *Part. praes. A.* N. 7. 10.: दीव्यमानम् अरिन्दमम्. — बाणान् देवितुम् tela emittere. BHATT. 5. 81. (Huc trahi posset lat. *lu-do,* mutato *d* in *l,* cf. द्यूत ludus; Pottius confert *jocus* quod e *djo-cus* explicari potest sicut *Jupiter, Jovis* e *Djupiter, Djovis* (v. gr. comp. 122.); lith. *jùkas* jocus, *jùkoju* jocor. Quae ad दिव् splendere referendae sunt voces v. s. दिव, दिवस, द्यु, द्यो. Fortasse etiam lith. *z'ibbu* splendeo huc pertinet.)

c. परि *Part. pass.* परिद्यून moestus, tristis. MAH. 3. 306. 12433. R. Schl. II. 47. 2. 72. 50. *Cf.* देव्.

c. प्रति ludere cum aliquo, *c. acc. pers.* MAH. 3. 1356.: माङ् कितवः प्रत्यदेवीत्. — *ATM.* MAH. 2. 2057.: येन मान् त्वम् महाराज धनेन प्रतिदीव्यसे.

c. वि lusu perdere. MAH. 2. 2384.: इमां सभामध्ये यो व्यदेवीद् ग्लहेषु.

2. दिव् 10. *P.* देवयामि (proprie *Caus.* praec.) vexare; queri, lamentari. *Cf.* देव्.

3. दिव् *f.* (*Nom.* द्यौस् a Them. द्यो, gr. 208.; r. दिव् splendere) coelum. N. 12. 37. Lass. 39. 1. (*V.* दिव, द्यो.)

दिव *n.* (r. दिव् splendere, s. अ) *id.* (Lat. *divum, sub divo*; sic nostrum *Himmel,* goth. *himins* coelum cum कम् splendere, et lith. *dangùs* id. cum दह्, *degu* cohaerere videtur, mutato in germanicâ voce, e generali regulâ, *k* in *h.*)

दिवन् *m.* (r. दिव् splendere s. अन्) dies; *v.* दिन.

दिवस *m. n.* (r. दिव् splendere s. अस) dies. SA. 4. 2. (De lat. *dies* v. द्यो; cambro-brit. *diev* et hib. *dia* dies tam huc quam ad दिवन् trahi possunt, nisi pertinent ad part. praes. दीव्यत् splendens, unde armor. *diez* explicaverim.)

दिवसमुख *n.* (*TATP.* e praec. et मुख os) mane, tempus matutinum.

दिवा *Adv.* die (ut videtur, *instrum.* vocis दिव्, *cf.* द्यु.)

दिवाकर *m.* (diem faciens, e दिवा dies, quod separatim non invenitur, et कर faciens) sol. RAGH. 6. 66.

दिवानिश *n.* (*DVANDV.* e दिवा dies, v. praec. et निशा nox. v. gr. 660.) dies et nox. N. 13. 62.

दिवारात्र *n.* (*DVANDV.* e दिवा dies et रात्र pro रात्रि, gr. 681. nox) dies et nox. N. 15. 14., *cf. praec.*